

at skaffe deres Blad et godt og værdifuldt Indhold, saa vilde deres Udbredelse være vedblevet at være den største, thi det er de bedste, i alt Fald efter Publikums Smag bedste Stiftstidender, der ere de mest udbredte. Men, dersom der, som sagt, er enkelte Steder, hvor dette Forhold ikke er ordnet saagjældende, som det i Reglen er, saa er der en Vej, ad hvilken dette Forhold kunde jævnes og hjælpes paa. Stiftsinddelingen er efterhaanden bleven en noget foreldet Inddeling, navnlig i Læder det sig ikke negte, naar vi forlade Verne, hvor de naturlige Grændser betegne Stifterne, og komme over i Jylland, at der ere Forholdene temmelig indfiltrerede; navnlig er det bekjendt, at de verdslige og geistlige Jurisdiktionsforhold stundom løbe ind i hinanden paa en temmelig forstyrrende Maade. Det er derfor ikke usandsynligt, at der i enkelte Steder i Jylland, med Hensyn til hvilke en Uendring og en Rettelse af Bestemmelse, som Stiftstidenderne kunde være praktisk hensigtsmæssig, hvor det vilde være til Fordel for alle Parter, om der blev truffet en Bestemmelse om, at paa de og de Steder skal ikke længer den og den fjerne Stiftstidende, men dette eller hiint nærmere liggende Organ benyttes. Der er en anden Vej, hvorigjennem en Forbedring kan naas, nemlig, naar de lokale Blade paa saadanne Steder, hvor Stiftstidender mangler Udbredelse, vilde optage de offentlige Kundgørelser og gjøre det for Intet. Det forholdt sig nemlig ingenlunde saaledes, at det ubetinget skulde være forbundet med Tab for de lokale Blade, at gjøre noget Saadant. Vi kunne i dem Henseende lære Noget af, hvad der for Diebliffet foregaar i Slesvig. De danske Blade i Slesvig lere i Kraft af det preussiske Regjeringsystem, der udfoldes i Hertugdømmerne, udelukkede fra Fordelen ved de officielle Beskjendtgørelser, der nu indrykkes i lokale Blade, som slet ingen Udbredelse have; men hvad gjøre saa disse Blade, Dannevirke i Haderslev, Freja i Alabruua, Dybbelpostenovre paa Als osv.? De optrykke af de paa gjældende Blade de officielle Beskjendtgørelser og finde i det Hele deres Regning derved, idet nemlig deres lokale Udbredelse derved stikkes og befastes. Der er altsaa en Vej, ad hvil-

ken man allerede nu kan raade Bod paa de bestaaende Mangler; men dersom de Herrer have den Mening, at de vilde forene begge disse Hensyn, dersom de baade vilde have nogen Indtægt for Statskassen og bevare den i det Hele praktiske Beskjendtgørelsesmaade, der nu finder Sted, er der en Vej at gaa, som ogsaa ganske naturlig frembyder sig, den nemlig at lægge en Afgift paa Berlingske Tidende og de bestaaende Stiftstidender, lægge den Afgift saaledes, at den ikke kan siges at være et helt fuldt Bedelag for Al, hvad der bydes, men at der dog derved kommer Noget ind i Statskassen; det vil gjøre, at den — jeg tør ikke kalde det Misundelse, thi Misundelse maa ikke forudsættes at gjøre sig gjældende hos Lovgivningsmagten, — men at den store Kummer ved at se Statskassen miste et vist Antal Tusind Daler om Aaret lettes og paa den anden Side medføre, at de Fordele, den hidtil bestaaende Tilstand kan yde, kunne bevares. Det forekommer mig vel, naar jeg skal være ganske oprigtig, at de Klager over det Bestaaende, som have fremkaldt Lovforslaget, egentlig meget mindre styldes den store Almenhed eller dem, der have Beskjendtgørelser af denne Art at indsende, altsaa Underordnede, Procuratorer, Sagførere og offentlig bestilte Bestillingsmænd af forskjellig Art, end de styldes de lokale Blade. De lokale Blade vilde gjerne have fat i denne Art Beskjendtgørelser, det vilde for dem være en overordentlig behagelig Ting, om de kunde faae dette Privilegium og denne Indtægt, tagne bort fra Stiftstidenderne og faae Indtægten selv, og det er jo ganske naturligt og praktisk forklarligt, at de gjerne vilde det; men Lovgivningsmagten skal naturligvis ikke, fordi de lokale Blade have denne Interesse, troe at gaa frem efter den, Lovgivningsmagten maa overvåge, om der ikke er andre og

Rettelser i Justitsministerens Foredrag ved 2den Behandling af Konkursloven.

Sp. 6490, Bin. 3 f. o., fra Hjerdebelev, las: tre Hjerdebelev, Bin. 17 f. o., Autoritet, las: Antivitet.